

در دفاع از سوسیالیسم (۷)
در مصاف با کمونیسم دمکراسی رنگ می بازد!!!

جمعی از هواداران سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت (داخل کشور)

• اطلاعیه هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت "پیرامون فراکسیون کمونیستی و سایت یاران ما" خطاب به رفقای فراکسیون کمونیستی در خارج از کشور صادر گردیده. از آنجائیکه برای اولین بار موضوع فراکسیون کمونیستی توسط ما در سند "در دفاع از سوسیالیسم (۴)" تحت عنوان "اتحاد نیاز میرم جنبش دمکراتیک و طبقاتی ایران" به کنگره دهم ارائه گردیده بود، اساساً خود را به همراه این دوستان مخاطب اصلی این اطلاعیه می دانیم ...

اخبار روز: www.iran-chabar.de

چهارشنبه ۲۳ خرداد ۱۳۸۶ - ۱۳ ژوئن ۲۰۰۷

اطلاعیه هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت در ۲۴ مه ۲۰۰۷ مطابق با سوم خرداد ۱۳۸۶ "پیرامون فراکسیون کمونیستی و سایت یاران ما" خطاب به رفقای فراکسیون کمونیستی در خارج از کشور صادر گردیده. از آنجائیکه برای اولین بار موضوع فراکسیون کمونیستی توسط ما در سند "در دفاع از سوسیالیسم (۴)" تحت عنوان "اتحاد نیاز میرم جنبش دمکراتیک و طبقاتی ایران" به کنگره دهم ارائه گردیده بود، اساساً خود را به همراه این دوستان مخاطب اصلی این اطلاعیه می دانیم.

در آن سند نوشته بودیم: "ما در راستای وحدت حزبی و اتحاد چپ ایران خواهان شکل گیری فراکسیون کمونیستی در داخل سازمان می باشیم. و همه ی رفقای فدایی را فرا می خوانیم، ضمن تلاش برای حفظ وحدت تشکیلاتی و اعتلای سازمان، تمامی توان تشکیلاتی، سیاسی و ایدئولوژیک خود را برای ایجاد رنسانس مارکسیستی در سازمان فدائیان خلق ایران- اکثریت و کل جنبش فدائی و چپ ایران بکار گیرند." هر چند که ما با تلاش زیادی موفق شدیم سند فوق را در مهلت مقرر - ۲۳/۱۰/۱۳۸۵ - آماده و به کنگره دهم ارائه نمائیم. متأسفانه این سند بدون هیچ دلیل و توضیحی از دستور کار کنگره کنار گذاشته شد.

از این رو لازم دیدیم که اطلاعیه فوق را از منظر حقوقی و ادبیات بکاربرده شده مورد نقد قرار دهیم.

نقص حقوقی اطلاعیه

اطلاعیه هیئت سیاسی - اجرائی سازمان مدعی است که رفقای فراکسیون کمونیستی پرنسیب های سازمانی را نقض کرده اند. اطلاعیه هیچگونه اشاره ای به موارد نقض پرنسیب ها نداشته است. رفقا، مگر نه این است که مهم ترین پرنسیب های تشکیلاتی در اساسنامه سازمان متجلی است. سوال ما این است که اساسنامه مورد نظر شما کدام اساسنامه مصوب کنگره های سازمانی می باشد. تا جایی که ما به خاطر داریم، در هیچ یک از کنگره های ده گانه سازمان اساسنامه ای به تصویب نرسیده، و تنها پیش نویس اساسنامه ای که توسط کمیسیون تدوین اساسنامه به کنگره هفتم ارائه شده بود بعنوان سند مینا انتخاب و بررسی و تکمیل آن به کمیسیون دیگری محول گردید تا برای تصویب نهایی توسط کنگره هشتم آماده گردد، و تاکنون مصوبه ای در این مورد نداشته ایم. شاید منظور شما اساسنامه نخستین سازمان (۱۳۶۰) باشد. در آن صورت بهتر است شروع کنیم به باز شماری موارد نقض اساسنامه در طی این بیست و پنج سال گذشته و برخورد با ناقضین پرنسیب های سازمانی مطابق آن اساسنامه.

مهم ترین دستور کار کنگره دهم تصویب موارد اساسنامه ای از جمله مسئله حقوق فراکسیون ها بود، که متأسفانه بخاطر ضیق وقت ناشی از سخنرانی های خارج از موضوع و بی ربط بیش از چهل نفر از مدعوین و اعضای سابق سازمان فرصت بررسی پیدا ننمود. و نماینده گان کنگره در طول چهار روز تنها توانستند دو بند در مورد سیاست اتحاد سازمان تصویب نمایند. حاصل چهار روز کار کنگره فقط تصویب این دو پاراگراف بود: "در دوره پیش رو، سیاست سازمان منحصرأ متوجه تقویت نیروهای جمهوری خواه، دمکرات، سکولار و مسالمت خواه خواهد بود." و نیز "ما برای شکل گیری یک حزب فراگیر، چپ دمکرات و مدرن جهت پیش برد جنبش دمکراتیک و مشارکت در سامان دهی آینده جامعه برپایه دمکراسی و عدالت اجتماعی تلاش می کنیم."

اگر کنگره مصوبه یا دست آورد دیگری هم داشته است، بهتر است حداقل پس از گذشت پنج ماه انتشار بیرونی یابد. دستور کار دیگر کنگره انتخاب شورای مرکزی سازمان بود. آیا نقصان حضور رفیق بهزاد کریمی بخاطر بیماری را نمی شد با انتخاب یکی از بیست عضو دیگر شورای مرکزی ترمیم نمود؟ تا نیازی به برگزاری زودهنگام و بی ثمر کنگره دهم با هفت ماه تعجیل نباشد؟

رفقا همانگونه که مستحضرید علیرغم اینکه سازمان فاقد اساسنامه مصوب است، ولی در مورد رسمیت داشتن فراکسیون های سازمانی ما دو مصوبه کنگره های پنجم و هفتم را داریم. در سند مصوب کنگره پنجم و در تبیین خصلت سازمان آمده است: "ما بر هم زیستی گرایش های فکری و سیاسی مختلف در اشکال گوناگون از جمله در تشکیل قانونی فراکسیون به جای طرد و انشعاب تکیه می نمائیم." و در پیش نویس اساسنامه ای که کنگره هفتم بعنوان سند پایه برای تصویب در کنگره بعدی تأیید نموده بود، در فصل چهارم آن در خصوص فراکسیون ها و گرایش های فکری داخل سازمان قید گردیده است: "بند ۱- ۴ - اعضای سازمان مجازند با هر عضو دیگر سازمان در هر جای تشکیلات برای تنظیم اسناد و ارائه به ارگان ها جهت بررسی و تصویب، یا برای مشورت در رابطه با هر موضوع سازمانی از جمله تعیین و معرفی نامزد برای انتخابات مختلف هم فکری و هم کاری کنند." به طوریکه ملاحظه می نمائید به موجب مصوبات کنگره تشکیل فراکسیون امری غیرقانونی و مخالف پرنسبب های سازمانی نیست. اگر کنگره های بعدی و شورای مرکزی در تدوین مصوبه های تکمیلی در مورد نحوه فعالیت فراکسیون ها و یا آئین نامه لازم در این رابطه قصور نموده اند و ترجیح داده اند بجای رسیدگی به این موارد شاهد سخنرانی های پایان ناپذیری باشند، نمی توان تقصیر را به گردن دیگران انداخت و یا به این بهانه از اجرای مصوبه کنگره های قبلی جلوگیری نمود. هرچند که موارد اساسنامه ای مستلزم تصویب کنگره می باشد، ولی حتماً اگر شورای مرکزی مصوبه و سندی در خصوص نحوه فعالیت فراکسیون ها داشت، ما خود و رفقای دیگر را ملزم به رعایت آن تا تصویب کنگره می دانستیم. متأسفانه شورای مرکزی بجای صرف وقت خود به این موضوع و موارد مشابه نیروی خویش را معطوف تخریب رفقای خود می نماید.

رفقای هیئت سیاسی - اجرائی اعلام فراکسیون توسط این رفقا حداقل به صورت علنی صورت گرفته، و معطوف مسائل نظری می باشد. ولی شما بهتر از همه ما می دانید که، چندین فراکسیون و باند متشکل در داخل سازمان فعالیت می کنند، که دارای ساختاری متمرکز و هدایت گر می باشند. از آن جمله است فراکسیون طرفداران اتحاد با سلطنت طلبان به محوریت فریدون احمدی، فراکسیون طرفدار اتحاد با اصلاح طلبان حکومتی به محوریت فرخ نگهدار، فراکسیون استحالہ گران فدائیان اکثریت در اتحاد جمهوری خواهان به رهبر مهدی فتاپور و چندین باند و محفل ضدکمونیست و ضدسوسیالیست مانند اکبر آزاد که علناً به به تقابل با آرمان های فدائیان برخاسته اند. برای ما جای سوال است که چرا برای یکبار هم که شده هیئت سیاسی - اجرائی و شورای مرکزی سازمان خود را موظف به

برخورد با این محافل و فراکسیون های غیر علنی و غیر رسمی نپرداخته است؟ آیا این تبعیض فاحش و آشکار صرفاً بخاطر داشتن پسوند کمونیستی نیست؟

ما پرنسیب مصوبی را نمی بینیم که توسط این رفقا نقض شده باشد، اگر نقض پرنسیبی هم وجود داشته باشد مربوط به باندها و محافل و فراکسیون های غیر رسمی و غیر علنی و در عین حال تشکیلاتی و هدایت گر می باشد. از ما بهترانی که مصونیت ابدی دارند و هیچ گاه مورد خطاب قرار نمی گیرند.

اینکه اطلاعیه مدعی است، که فراکسیون فوق - رفیق فوق - تحت کنترل و نظارت ارگان های سازمانی نمی باشد، متکی بر کدام پرنسیب و مصوبه کنگره و حتا شورای مرکزی می باشد، برای خود این رفقا هم نامشخص است. هیئت سیاسی - اجرائی سازمان باید مشخص سازد که کنترل و نظارت آنها مبتنی بر اراده شخصی شان خواهد بود یا برپایه مصوبات کنگره می باشد؟ آیا عدم وجود مصوبه تکمیلی و حتا آئین نامه مصوب شورای مرکزی می تواند اعضاء سازمان را از حقوق خود ساقط نماید؟ این امر استدلال جمهوری اسلامی را در عدم به رسمیت شناختن حقوق زندانیان سیاسی به بهانه عدم تعریف جرم سیاسی را تداعی می نماید.

مجدداً به موضوع پرنسیب های سازمانی می پردازیم، و انتظار داریم به سوالات ما پاسخ داده شود.

- چرا وقتی اعضاء سازمان و بخصوص اعضاء شورای مرکزی و هیئت سیاسی - اجرائی در دو سازمان عضو می شوند و چون ریاست یک حزب ارضاء شان نمی کند، به رهبری هر دو سازمان چنگ می اندازند، پرنسیب های سازمان مورد تعدی قرار نمی گیرد؟ این با کدامین پرنسیب سازمانی سازگار است؟ برای نمونه بجز سازمان ما حزبی را حتا در بین لیبرال ترین احزاب سرمایه داری سراغ دارید که دارای چنین وضعیتی باشد؟
- چرا فراکسیون های غیر رسمی و غیر علنی با ساختارهای محفلی و باندی پرنسیب های سازمان را تهدید نمی کنند؟

- چرا وقتی آقای فریدون احمدی و شرکاء به حضور اعلیحضرت همایونی شرفیاب می گشتند، به پرنسیب های سازمان تجاوز نشد؟

- چرا وقتی آقای نگهدار - که متأسفانه در جامعه بعنوان نماینده فدائیان شناخته می شود - با آقای آهی سلطنت طلب دمساز می گردند، پرنسیب هایتان لکه دار نمی شود؟

- چرا وقتی آقای علی اکبر آزاد در ارگان سازمانی صراحتاً اعلام می دارند: "... مثلاً من سوسیالیسم را قبول ندارم. این خبر جدیدی نیست من اعلام کرده ام که نه سوسیالیسم راه نجات بشریت است و نه کمونیسم. به پرنسیب هایتان خدشه ای وارد نمی شود؟

- چرا وقتی اسناد سازمانی که در اختیار کمیته مرکزی وقت به رهبری فرخ نگهدار قرار داشت، بر اساس خواست کنگره اول مقرر گردید در اختیار کمیسیونی به منظور بررسی علل ضربات ۱۳۶۵ به سازمان در اختیار کمیسیون منتخب کنگره قرار گیرد از گاو صندوق های سازمان به سرقت می رود و به گاو صندوق های اروپایی منتقل می شود پرنسیب های مان زیر سوال نمی رود؟

اگر یادتان باشد قرار مصوب کنگره اول سازمان در این رابطه چنین بود: " ۷- کنگره، کمیسیونی را جهت بررسی دقیق تر عمل کرد کمیته مرکزی، شعب و یکایک اعضاء آن انتخاب می کند. شورای مرکزی منتخب کنگره موظف است کلیه اسناد موجود را در اختیار این کمیسیون قرار دهد. گزارش این کمیسیون به کنگره دوم ارائه خواهد شد.. "

این اسناد هیچوقت در اختیار اعضاء کمیسیون منتخب کنگره اول قرار نگرفت و کنگره دوم هم نتوانست به این موضوع بپردازد. و هنوز هم سرنوشت این اسناد معلوم نمی باشد.

- آیا فقط با تشکیل فراکسیون کمونیستی به تعبیر شما یک نفره پرنسب های سازمانی مورد مخاطره قرار گرفته است؟

- یقیناً تنها پسوند کمونیستی است که پرنسب های شما را بر هم می زند؟

ادبیات اطلاعیه

مشخصه بارز این اطلاعیه ادبیات ناروا و مبتنی بر تحقیر و ایجاد شبهه می باشد. با استفاده از الفاظی چون "فراکسیونی با دو نفر"، "فراکسیون یک نفره"، "ارگان های سازمانی ... در مقابل عملکرد آن مسئولیتی بعهده نمی گیرند"، "اقدامات یک جانبه، تماس ها و یار گیری های این رفیق ارتباطی با سازمان ندارد." دوستان ما در پی تحقیر افرادند، یا تمسخر ایده ای را مد نظر دارند. این شیوهی برخورد مضمّن کننده با کدامین استدلال علمی و اخلاقی منطبق است. اساساً هر ایده ای توسط یک نفر یا جمع کوچکی طرح می گردد، و در ادامه اگر با واقعیت های عینی انطباق داشته باشد، در پروسه ای رشد می یابد. ولی آیا واقعاً این فراکسیون یک نفره است؟ ما علیرغم اینکه در تشکیل این فراکسیون نقشی نداشته ایم و به نحوه شکل گیری آن منتقدیم، و اعتقاد داریم که دوستان در اعلام موجودیت آن مقداری عجله کردند، و لازم بود قبل از اعلام موجودیت فراکسیون مزبور، مبانی نظری و آماج ها و دیدگاه های آن حداقل در موارد اساسی و کلی تبیین می گردید. تا حامیان این جمع نظری می دانستند، حول چه گرد هم آمده اند و برای کدامین هدف مشترک پیکار می کنند. ولی با این همه ما خود را از حامیان و نزدیکان این جمع می دانیم. و آنها را همراه و هم رأی خویش در مبارزه ایدئولوژیک و سیاسی علیه انحرافات نهادینه شده سازمان می بینیم. هر چند شاید بعداً در خصوص پاره ای از مسائل هم اختلاف نظر داشته باشیم.

در مورد اینکه اعتراض رفقای رهبری به عدم رعایت پرنسب های تشکیلاتی ناشی از خود قانون انگاری این دوستان است، قبلاً توضیح داده شد. از طرفی دیگر استناد به اعتراض اعضاء- اگر هم بوده باشد- و یا استناد به هم رأی بودن اکثریت قریب به اتفاق اعضاء شورای مرکزی با شما نمی تواند توجیه گر این شکل برخورد نامیمون باشد. اطلاعیه سعی نموده با شبهه افکنی در خصوص نیت این رفقا، شخصیت آنها را زیر سوال ببرد. این اطلاعیه یادآور برخورد سازمان با رفیق هلیل رودی در مقطع انشعاب ۱۶ آذر می باشد. این وجه تشابه اتفاقی نیست. حضور فرخ نگهدار در کمیته مرکزی آن سالها و شورای مرکزی فعلی بیانگر خیلی از مسائل می باشد. ما بر این باوریم، که رفقای رهبری توان تحمل نظرات مخالف غیر صوری را دارا نمی باشند. و لاجرم بعد از بیست و شش سال مجدداً به سیاست حذف روی آورده اند.

رفقا حتماً اگر رفتار این دوستان مغایر پرنسب های سازمانی هم بوده باشد، عصبیت شما نبایستی چنین کنترل ناپذیر شود. تلقین این پیام نادرست مبنی بر این که رفقای فراکسیون در پی ارتباط گیری می باشند، گراها و کدهایی را به نیروهای امنیتی رژیم ارسال خواهد کرد تا بدنبال ارتباطات فراکسیون با نیروهای هم فکرشان در داخل کشور بگردد. این القاء نادرست دقیقاً مغایر با اهداف فراکسیون می باشد که صراحتاً اعلام نموده اند "این فراکسیون تنها یک فراکسیون نظری است نه تشکیلاتی."

اینکه "سالهاست که در رسانه های سازمانی دیدگاه های مختلف منعکس می شود" و "این حق برای رفیق مزبور هم ملحوظ است". ما بطور مطلق منکر وجود دمکراسی سازمانی و پلورالیسم حاکم بر رسانه های سازمانی نمی باشیم. ولی آنچه شاهدیم و شاهدید، آزادی مطلق برای ضدکمونیست ها، ضدسوسیالیست ها و مخالفین آرمان های اولیه فدائیان بوده است. آنچه همواره موردبی مهری قرار گرفته کمونیست ها بوده اند و دمکراسی بی در و پیکر سازمانی در مواجهه با کمونیست ها چنان رنگ باخته و تنگ گشته است که مشت مدعیان دمکراسی را باز نموده است. ما در این اندک زمانی که شروع به انتشار نظرات مان نموده ایم، به سهم خود طعم این تبعیض را چشیده ایم. چند نمونه راجعت یادآوری ذکر می کنیم:

- سند ارائه شده ما در خصوص موضوع اتحاد علیرغم ارائه بموقع آن از دستور کار کنگره دهم کنار گذاشته شد.

- سایت کار آنلاین تا نامه دوم ما توسط سایت های دیگر منتشر نشده بود، از درج آن خودداری می نمود.

- مطلب ششم ما تحت عنوان "در دفاع از سوسیالیسم (۶)" که در نقد مانیفست اصلاح طلبی فرخ نگهدار نوشته شده بود، به طور کلی سانسور گردید. و از درج آن در سایت سازمان ممانعت بعمل آمد. این سند قبل از سایت های دیگر به سازمان ارسال شده بود.

- شعار "کارگران جهان متحد شوید" از ... حذف گردید.

اگر رفقای فراقسیون هم با چنین تضییقاتی مواجه شده باشند، طبیعی است که بدنبال ابزارهایی برای انعکاس نظرات شان بگردند. راه اندازی سایت و ... می تواند یکی از این راه حل ها باشد. گذشته از این مگر فقط این دوستان هستند که مبادرت به راه اندازی سایت و ارائه نظرات شان در خارج از ارگانهای سازمانی پرداخته اند؟ مگر نه این است که اکثر رفقای سازمانی دارای سایت ها و وبلاگ های شخصی و گروهی می باشند، که در آن سایت ها هر چه که به قلم شان می آید نثار کمونیسم و سوسیالیسم می نمایند. این برخورد دوگانه ناشی از کدامین ملاحظات است؟ چرا آنها از رانت هایی برخوردارند که برای کمونیست ها ناروا است؟

کلام آخر

ما از این شیوهی برخورد در داخل تشکیلات استقبال نمی کنیم و مایل به ادامه چنین شکلی از مبارزه فکری هم نمی باشیم. صراحتاً اعلام می داریم که ما از این برخوردهای مشمئز کننده و حذفی منجریم، و در عین حال خواهان آنیم که با تدوین و تصویب پرنسیب های سازمان از جمله اساسنامه سازمان بتوانیم در داخل سازمان مطابق با پرنسیب های سازمانی و فارغ از سلیقه شخصی رفتار نماییم. ما حتا با داشتن انتقاد به چنین پرنسیب هایی در صورت تصویب کنگره حاضر به رعایت آن می باشیم. شایسته است تا تصویب سند چگونگی فعالیت فراقسیون های سازمانی در کنگره آتی، شورای مرکزی با یاری جستن از کمیسیون تدوین اسناد موقتاً ضوابط فعالیت فراقسیون های سازمانی را تدوین نماید، تا در فرصت باقی مانده به کنگره یازدهم حقوق اعضا نقض نشود.

همچنین رفقای شورای مرکزی را فرا می خوانیم بجای تمسک به توهم توطئه از جانب احزاب دیگر از جمله حزب توده ایران و یا انتساب تهمت های ناروا در قبال فراقسیون کمونیستی و سایر رفقای معتقد به سوسیالیسم علمی،

و تلاش برای حذف و دفع آنها با این واقعیت رو به رشد کنار بیایند.

جمعی از هواداران سازمان فدائیان خلق ایران – اکثریت (داخل کشور)

۲۳ خرداد ۱۳۸۶